

[Bollmann]

I sidste samling havde vi et lignende forslag til behandling, hvor beløbsgrænsen var sat til 6.000 kr. Denne gang lyder grænsen på 10.000 kr. Som jeg sagde ved førstebehandlingen og også under udvalgsbehandlingen, havde vi gerne set en lidt højere grænse. Jeg ved godt, at retsforbundet nu har foreslået 12.000 kr., men forslaget går jo væsentligt videre end blot det at ændre beløbsgrænsen, og derfor må vi selvfølgelig stemme imod retsforbundets ændringsforslag.

Hvad angår de af KF og FP stillede ændringsforslag, finder vi, at de går for langt den anden vej, og derfor støtter vi heller ikke disse forslag.

Vi har bemærket, at regeringen vil tage hele spørgsmålet op i næste samling. Vi er ikke enige i alle de bemærkninger i betænkningen, regeringspartiet har fremsat, men jeg må gå ud fra, hvad hr. Tastesen sagde for et øjeblik siden, at når vi igen skal til at diskutere loven her, så kan vi også tage spørgsmålet om beløbsgrænsen op.

Wilhelm (VS):

Vi har jo diskuteret dette forslag eller et, der ligner det, nogle gange tidligere. Jeg skal ikke gentage de synspunkter, vi har fremført ved sådanne lejligheder, og kan stort set henviser til de diskussioner. Jeg vil kun tage det op ved denne lejlighed, der er specielt.

Jeg synes, at den måde, hr. Glistrup udnytter situationen på, burde fortælle socialdemokratiet, at det ikke stemmer, når man siger, at man ved at komme med et sådant forslag sætter barrierer op imod hetzen. Det er lige det stik modsatte, der sker. Der bliver nye anledninger til at fremføre disse konstruerede eksempler og til at rejse denne hetz. Det var præcis det, der skete endnu en gang på den foranledning, regeringen og socialdemokratiet har givet hr. Glistrup.

Jeg vil godt korrigere en bestemt ting. Hr. Glistrup nævnte, at da fremmedarbejderne havde oversvømmet landet – sådan tror jeg det blev udtrykt – var der en smart advokat, der fandt ud af at vejlede dem om dette. Jeg er ikke bekendt med, at de smarte advokater plejer at interessere sig for indvandregrupper, fremmedarbejdere eller andre mennesker på det indtægtsniveau og med de sociale forhold; det var heller ikke tilfældet dengang. Det, der var tilfældet, var, at de virksomhe-

der, som lavede hvervekampagner i Pakistan og i Tyrkiet og i Jugoslavien i slutningen af 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne, faktisk argumenterede med det her i deres hvervekampagner. Det indgik helt konkret i indvandrernes forudsætninger for at komme hertil og arbejde, at de havde muligheden for at oprette forsørgelseskontrakter. Det blev diskuteret politisk allerede i 1970, hvor der var diskussioner, der også smittede af i forskellige pjecer om dette problem eller dette vilkår, hvad vi skal kalde det, og hvor indvendinger mod forsørgelseskontrakterne blev besvaret både af virksomhederne og af regeringen og af socialdemokratiet med, at dette var praktisk u-landsbistand. Så det var ikke en eller anden smart advokat, der, efter at fremmedarbejderne var kommet til landet, fandt på denne fidus. Det var direkte med i vilkårene, de blev hvervet til landet på.

Vi er selvfølgelig imod dette forslag, og jeg er enig i den bedømmelse, at det er en klar diskrimination.

Jeg synes, det er ret fantastisk at høre den socialdemokratiske ordfører komme med hele det store udtræk om, hvordan socialdemokratiet er tilhænger af en afvikling af alle de overflødige fradrag. Ikke en pind er der sket i alle de år, hvor man har foregivet en sådan hensigt, og hvor der har været masser af andre at tale sammen med om at få afskaffet nogle af disse ting. Ikke noget som helst er der sket. Men her kan man altså finde et område, hvor det overfladiske popularitetsjag er tilpas lovende, sammenholdt med, at den gruppe, det går ud over, er så tilpas lille en minoritet, at dér kan man godt slå ned, og i øvrigt på et punkt, hvor man ikke lægger sig ud med, men oven i købet kan ride på højrefløjens ønsker og højrefløjens bølge omkring disse ting.

Vi er imod de ændringsforslag, der er stillet af de konservative.

Retsforbundets ændringsforslag indeholder selvfølgelig nogle bedre ting end regeringsforslaget. Det er bedre at gøre begrænsningen mere generel end regeringsforslagets begrænsning, og det er bedre at have en 12.000 kr.s grænse end en 10.000 kr.s grænse. Men det er jo ikke noget, der på nogen måde er, hvad skal man sige, resultatet af en drøftelse eller en forhandling eller har nogen udsigt til at blive til noget. Vi ønsker ikke at identificere os med et forslag, der stadig væk